

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Lund Jensen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 84 af 31. marts 1937 om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 203; fremsættelsen findes i tidenden sp. 185).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Urban Hansen: Det forslag til lov om ændring i lov om økonomisk udligning mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner, som den højtærede indenrigs- og boligminister har fremsat, skal jeg på min gruppes vegne anbefale til vedtagelse.

Det fremgår af den betænkning, som er afgivet af den voldgiftsret, der i henhold til loven har været nedsat, og som dels bestod af et formandsskab udpeget af ministeren, dels af repræsentanter for kommunalbestyrelserne i København, Frederiksberg og Gentofte, at voldgiftsretten enstemmigt går ind for, at ordningen med de ændringer, som gennemførtes ved lov nr. 48 af 14. februar 1951, i princippet forlænges uforandret for regnskabsårene 1954—55 og 1955—56. Som begrundelse for sit standpunkt har formandsskabet dels peget på, at erfaringerne med hensyn til virkningerne af ændringen i 1951 endnu er meget begrænsede, men navnlig har formandsskabet hæftet sig ved, at såvel spørgsmålet om en omfattende skattereform som spørgsmålet om en omlægning af byrdefordelingen mellem stat og kommune og mellem de forskellige kommunegrupper indbyrdes stadig er aktuelt. Formentlig har dette sidste synspunkt vejet stærkt til ved de kommu-

nale repræsentanternes stillingtagen. Det fremgår nemlig også af betænkningen, at de hver for sig har givet udtryk for ønsker om ændringer.

Repræsentanterne for Københavns kommune har gjort gældende, at selv efter ændringen i 1951 er udligningen utilstrækkelig, og samtidig peges på, at reguleringen af spændvidden mellem udgiftstal og skatte-tal i stedet for efter forandring i detailpristallet burde ske efter svingningerne i selve udgiftstallet, og endelig har de ønsket kommunens udgifter til pensioner medregnet med et større beløb end de 10 pct. af de pensionsgivende lønninger, som hidtil er medregnet.

Repræsentanterne for Frederiksberg kommune har gentaget deres ønske om, at man går bort fra først at foretage udligning mellem København og Frederiksberg og derefter mellem Gentofte og det således udlignede København, og Gentoftes repræsentanter har ønsket, at der tages hensyn til denne kommunes andel i amtsskatter.

Af en opgørelse over de tre kommuners indtægter og udgifter pr. indbygger fremgår, at de pålignede skatter i København og på Frederiksberg i 1952—53 er mellem 3½ og 4 gange så store som i 1937—38, mens stigningen i Gentofte kun er på 2½ gang. Det siger et og andet om kommunernes befolkningsstruktur. Omvendt er udgifterne til centraladministrationen i København kun steget 2½ gang, medens Frederiksberg og Gentofte bruger 4 gange så meget som i 1937—38. Det er altså ikke her, forklaringen er at søge på Københavns vanskeligere stilling. For de øvrige udgiftsgrupper, der medregnes i udgiftstallet, er stigningen i alle kommuner mellem 2½ og 3 gange tallene fra 1937—38.

På eet område er man enedes om at godtage Københavns ønske om forandring, og det gælder medregningen af pensionsudgifterne. Det tiltrædes, at der fremtidig medregnes 20 pct. mod hidtil 10 pct. Der kræves ikke lovændring hertil, da satserne ikke er opført i loven, men det oplyses, at forandringen vil forøge Frederiksbergs og Gentoftes tilsvær til København med henholdsvis 350 000 og 645 000 kr. eller ialt ca. 1 mill. kr. årlig.

Denne ændring foreslås foretaget således, at den for 1953—54 får virkning med 60